

Üç Aylar ve Berat Gecesi

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm. Bis-millâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdü lillâhi hakka hamdihî ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidînâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahbihî ve men tebiahû bi-ih-sânin ecmaîn.

Emmâ ba'd:

Aziz ve sevgili ve kıymetli kardeşlerim!

Şu Cuma'nız, sizler ve bütün Ümmet-i Muhammed kardeşlerimiz hakkında hayırlı ve mübarek olsun. Cuma zaten hayırlı ve mübarektir de, Allah bizi bu hayırlardan, bereketlerden istifade edenlerden eylesin. Bugünün rahmetine, ihsanlarına, ikramlarına cümlemizi cüm-lenizi vâsıl eylesin.

Bu hem cuma günüdür hem de Şaban ayıdır. Takvimlerin ihtilafına göre yedisi veya sekizidir.

Şahsen vaaz ve nasihat ederken dikkat ettiğim faydalardan, sonuçlardan birisi, vaazda öyle bir şey söylemek lazım ki dinleyenler za-

manında o dinledikleri şeyi o anda öğrenmekten istifade etsinler ve yapması gereken şeyleri yapsınlar.

Mesela “Geçtiğimiz günlerde şöyle yapsaydınız, böyle yapsaydınız sevaplı olurdu, iyi olurdu.” desek, “Hocam bunu önceden söyleseydin ya, şimdi geçmiş artık, bir dahaki seneye kaldı bu iş. Niye önceden söylemedin?” denilebilir.

Şimdi biz de bu düşünceyle konuşmalarımızda, Türkiye’deki konuşmalarımızda da bizim Ak Radyomuz’da yayın yaparken dikkat ettiğimiz, gayret ettiğimiz işlerden birisi; dinleyici kardeşlerimizin sevap kazanmasını temin etmek, önceden sevaplı şeyleri onlara hatırlatmak ve böylece o fırsatları kaçırmamasını sağlamaktır.

Onun için bugünkü konuşmamda önümüzdeki cumayı cumartesiye bağlayan gece Berat gecesidir, Berat Kandili’dir. Bugünkü konuşmamda onunla ilgili bazı hususları sizlere anlatmak istiyorum.

a. Recep Ayı Tevbe Ayıdır

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*'in hadîs-i şerîfleri ile sabit ki bu Receb ayı, Şaban ayı, Ramazan ayı, “üç aylar” dediğimiz aylar; çok sevaplı, çok mübarek aylardır. Receb ayı *şehrullahtır*; Allah'ın müslüman kullarının tevbe edenlerini çok affettiği tevbe ayıdır. Kulların da hatalarını, günahlarını bırakıp Allah'a güzel kulluk etme ayıdır. “Artık üç aylar girdi; tevbe edeyim, hâlîmi düzelteyim, iyi bir müslüman olayım, Allah'ın sevdiği bir şekilde yaşayayım.” diye dönüş ayıdır.

Tevbe, “dönüş” demek. Tevbe sadece ağızdan “Tevbe yâ Rabbi!” demek değildir, sözden ibaret değildir. Arapça'da *tevbe*, “dönmek” demek. Tevbe eden kul da Allah'a dönmüş oluyor.

Tabii dünya hayatında insanların yolları çoktur. Herkes bir yol tutturmuş, o yolda gidiyor. Hem mezhep olarak yollar farklıdır hem hayatın sürüş tarzı olarak yollar farklıdır hem yaptığı işler bakımından, işlediği sevaplı günahlı ameller bakımından yollar farklıdır. Günah yolu vardır, sevap yolu vardır. İyilik yolu vardır, kötülük yolu vardır. Gaflet yolu vardır,

cahillik yolu vardır. Uyanıklık yolu vardır, takvâ yolu vardır. Yollar çoktur.

Kul kusurlu olabilir. Kul hata edebilir. Bize “beşer” deniliyor. “Beşer şaşar.” demişler. Nefsimiz var. Şeytan bizi kandırır, hatalı işler yapabiliriz. Ümitsizliğe düşmemek lazım. Ümitsizlik İslâm’da haramdır. Allah’ın rahmetinden ümit kesmek haramdır yani günahtır. Hiç kimse “Allah beni affetmez.” diye ümitsizliğe düşmemesi gerekiyor. İslâm’da bu bir mecburiyet.

Nereden belli?

Kur’ân-ı Kerîm’de Allahu Teâlâ hazretleri buyurmuş ki;

﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ﴾

Kul yâ ‘ibâdiye’llezîne esrafû alâ enfüsihim lâ-taknatû min rahmetillâhi. “Ey nefesine zulmetmiş olan, günahlara dalmış da kedisini tehlikeye düşürmüş, Allah’ın gazabına uğrayacak hâle getirmiş olan günahkâr kullar...” *Lâ-*

taknatû min rahmetillâhi. “Allah’ın rahmetinden ‘Günah işledim, şimdi benim hâlim ne olacak?’ diye ümitsizliğe düşmeyin.”

“Tevbe edin, günahı bırakın, doğru yola girin. Ondan sonra iyi işler yaparsanız Allah eskisini affedebilir.” diye Allah’ın hitabı, vaadi, müjdesi vardır.

O halde ümitsizlik haram olduğundan hepimiz Allahu Teâlâ hazretlerinin yoluna, mâzîmiz ne olursa olsun, mâzîdeki suçlarımız, kusurlarımız, kabahatlerimiz, günahlarımız, hatalarımız, gafletlerimiz, cahilliklerimiz ne olursa olsun hemen dönmeye bakmalıyız. İslâm’da mâzî, insanı istikbalde ve bugünde doğru yola dönmesine engel teşkil etmiyor. İslâm’ın sayısız güzelliklerinden bir tanesi de budur. İslâm’da ümitsizlik yoktur; ümit dünyasıdır, ümit âlemdir, ümit dinidir İslâm. “Bin defa tevbeyi bozsan da bu dergâh ümitsizlik dergâhı değildir. Gel, tevbe et, Allah’ın dergâhında yine tevben kabul olur.” diye şiirler vardır, büyük alimlerin söylediği sözler vardır.

Receb ayı geçti, Miraç Kandili'yle beraber artık bitti. Şaban ayına girdik. Şaban ayının da bir haftasını yaşamış, tüketmiş olduk. Receb'de tevbe edecektik ama ne yapalım, o zaman olmadıysa şimdi olur.

Şimdi Şaban ayında çok önemli bir gün geliyor. Önümüzdeki hafta cumayı cumartesiye bağlayan gece Berat gecesidir. Böyle mübarek gecelerin evvelinde ve sonunda oruç tutmak çok sevaptır bir kere. Çünkü oruçlu kulunu Allah sever, duasını kabul eder. Onun için önümüzdeki perşembe günü, önümüzdeki cuma günü, önümüzdeki cumartesi günü oruç tutmaya gayret edin.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'den Hz. Âişe anamız *radiyallahu anh* rivayet eylemiş ki; -Sözünü okuyalım, bereket olsun diye.-

«كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصُومُ
 حَتَّى أَقُولَ: لَا يُفْطِرُ، وَيُفْطِرُ حَتَّى أَقُولَ: لَا
 يَصُومُ. قَالَتْ: وَكَانَ أَكْثَرَ صِيَامِهِ فِي شَعْبَانَ.
 قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا لِي أَرَى أَكْثَرَ
 صِيَامِكَ فِي شَعْبَانَ؟ فَقَالَ: يَا عَائِشَةُ، إِنَّ الشَّهْرَ
 يُكْتَبُ فِيهِ لِمَلِكِ الْمَوْتِ مَنْ يَقْبِضُ؛ فَأَنَا أَحَبُّ
 أَلَّا يُنْسَخَ اسْمِي إِلَّا وَأَنَا صَائِمٌ»

*Kâne Resûlullah sallallahu aleyhi ve sel-
 lem yesûmu hattâ ekûle lâ yuftîru, ve yuftîru
 hattâ ekûle lâ yesûmü. Kâlet: Ve-kâne ekseru
 sıyâmihi fî-şâ'bâne. Kâlet: Fe-kultü: Yâ
 Resûle'llahi, mâ-lî erâ eksere sıyâmike fî-
 şâ'bâne? Fe-kâle: Yâ Âişetü, İne'sş-şehre yük-
 tebü fî-hi li-meleki'l-mevti men yakbidu; Fe-
 ene uhibbü en-lâ yünseha'smî illâ ve-ene sâi-
 mun.*

“Resûlullah Efendimiz bazen orucu öyle tutar, öyle tutar, öyle çok tutardı ki artık hep tutacak, hiç bırakmayacak sanırdık. Bazen de

oruç tutmaz, günlerini öylece geçirirdi, hiç tutmayacak sanırdık.”

Tabii bu Ramazan'ın dışında. Ramazan'da muntazam tutuyor.

Resûlullah Efendimiz Ramazan'ın dışında da oruç tutardı. Ramazan'dan sonra en çok oruç tuttuğu ay Receb ayıydı. Geçti. Receb ayında bir gün oruç tutana bir sene oruç tutmuş sevabı vardı. Geçti. Keşke onları önceden söyleseydik, siz de Receb ayı geçmeden onları tutsaydınız. Ama biz Türkiye'de söyledik, Türkiye'deki radyolarımızda kardeşlerimize duyurduk.

b. Resulullah Efendimiz Şaban Ayında Oruç Tutmayı Severdi

Şimdi okuyorum burada:

Ve-kâne ekseru sıyâmihi fî-şabâne.
“Resûlullah Efendimiz'in en sevdiği oruç tutma zamanlarından birisi de Şaban ayı idi.”

Efendimiz bu içinde olduğumuz ayda oruç tutmayı severdi. Çok sevdiği zamanlardan birisi, Şaban ayında oruç tutmak. Onun için, oruç tutun.

Peygamber Efendimiz Ramazan'ın dışında ne zamanlar oruç tutardı?

Bir kere her haftanın pazartesi-perşembe günleri oruç tutmayı severdi. “Bu günlerde kulların yaptıkları iyilikler, kötülükler Allah’a sunulduğu için ben de benim yaptığım işler Allah’a sunulurken oruçlu olmayı seviyorum.” derdi. “Siz de oruç tutun.” diye bize tavsiye buyururdu Peygamber Efendimiz.

Peki Allahu Teâlâ hazretleri kulların yaptıkları her şeyi, iyisini kötüsünü anında bildiği halde, bize şah damarımızdan daha yakın olduğu halde, her yerde hâzır ve nâzır olduğu halde niye melekler kulların yaptığı amelleri Allah'ın dergâhına pazartesi-perşembe günü sunuyorlar? Niye haftada iki gün dosyalar toplanıp biriktirilip o günlerde Allah'a sunuluyor?

Burada bize bir müjde var. Sunulma günü gelmeden evvel tevbe edersek günahlarımız silinir de ondan. Fırsat var. O bakımdan tevbeyi çokça yapmak lazım. Her gün tevbe etmek lazım.

Peygamber Efendimiz her gün günde yüz defa *estağfirullah* derdi.

Onun için böyle yaparsınız, her gün tevbe edersiniz.

Pazartesi-perşembe oruç tutmak sevap olduğundan pazartesi-perşembe oruçlarını tutun bir kere, sünnettir, bir.

İkincisi, cuma gecesi cumartesiye bağlayan kandil olduğundan cuma günü de tutuverin. Sırf cuma günü oruç tutulmaz ama perşembeye bağlı olunca tutulur. Cuma da tutun, cumartesi de tutun, böylece kandil gününün hem evvelinde hem sonrasında oruç tutmuş olursunuz.

Efendimiz'in Şaban ayında çok oruç tutmayı sevdiğinden dolayı böyle yaparsınız.

Fe-kultü: Yâ Resûle'llahi, mâ-lî erâ ek-sere sıyâmike fî- şa'bâne?

Hız. Âişe anamız genç tabii, Peygamber Efendimiz'in zevcesi, bizim annemiz, sordu: "Yâ Resûlallah, görüyorum ki Şaban'da çok oruç tutmayı seviyorsun. Bu neden?"

Fe-kâle: Yâ Âişetü, İne's-şehre yüktebü fî-hi li-meleki'l-mevti men yakbidu; Fe-ene uhibbü en-lâ yünseha'smî illâ ve-ene sâimun.

Hız. Âişe anamız Peygamber Efendimiz'e "Niye bu Şaban ayında çok oruç tutuyorsun?" diye sormuş. O da buyurmuş ki;

"Yâ Âişe, bu Şaban ayı öyle bir aydır ki bu ayda melekü'l-mevt olan Azrail *aleyhisselam*'a bu önümüzdeki Şaban ayının Berat kandiline kadar bir sene boyunca vefat edeceklerin isimleri yazdırılır."

"Şu vefat edecek, şu günde vefat edecek. Yaz bakalım. Tespit et bakalım. Kaydet bakalım." Kaydedilir.

Fe-ene uhibbü en-lâ yünseha'smî illâ vene sâimun. "Ben de ismim nereye yazılacaksa oruçluyken yazılınsın diye onu sevdiğimden, böyle bu orucu çok tutuyorum." diye Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz buyurmuş.

c. Berat Gecesi Önemli İşlerin Bildirildiği Bir Gecedir

Bu Berat gecesi yaşayanların, ölenlerin defterlere kaydedildiği zamandır. Rızıkların kaydedildiği zamandır. Olacak olayların kaydedildiği zamandır.

Kur'ân-ı Kerîm'de Allahu Teâlâ hazretleri buyuruyor ki;

-Dûhan sûresinin başında-

Bismillâhirrahmânirrahîm.

حَمِّ ﴿١﴾ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ ﴿٣﴾ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ

Hâ Mîm. Ve'l-kitâbi'l-mübîni. Innâ enzelnâhu fî-leyletin mübâreketin innâ künnâ münzirîne.

Bu *Hâ Mîm*'le başlayan *Dûhan* sûresinde; *Innâ enzelnâhu fî-leyletin mübâreketin innâ künnâ münzirîne.* “Biz Kur'ân-ı Kerîm'i, bu âyetleri mübarek bir gecede indirdik.” *Fî-hâ yüfraku küllü emrin hakîmin.* “Her muhkem iş bugünde tespit edilir.” diye âyet-i kerîmede kaydedilen, bildirilen gece bu Berat gecesidir, diyor alimlerin bir kısmı, büyük alimler, sahabeden bazı kimseler. “Bu *leyle-i mübâreke* Berat gecesidir, Kur'ân-ı Kerîm'de bu isimle anılmıştır.” diye bildiriliyor.

Onun için bu geceye -bu mühim şeylerin kaydedildiği geceye- hazırlıklı olmak lazımdır.

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz bir gece Hz. Âişe *radiyallahu anhâ*'nın odasında o gece misafir olması gerekirken ayrılmış. Ve demiş ki;

Yâ Âişe, eyyetü leyle hiye? “Yâ Âişe, bu gece hangi gecedir, biliyor musun?”

Kâlet: Allahu ve Resûlühû a'lem. “Allah ve Resûlü bilir.”

Peygamber Efendimiz soru soruyor, dikkati çekmek için. Hz. Âişe bildiği için değil, dikkati çekmek için, merak uyansın diye.

“Bu gece nasıl bir gecedir, biliyor musun yâ Âişe?”

O da güzel cevap veriyor: “Allah ve Resûlü bilir.”

Her şeyi Allah bilir. Resûlüne de elçisi olduğundan bildirdiği için o da öylece bilir, Allah'ın bildirmesiyle bilir.

Kâlet: Leyletü'n-nısfı min Şa'bân. “Şaban ayının yarısı gecesidir.”

Fî-hâ tü'radu a'mâlü'd-dünyâ a'mâlü'l-ibâd “Bugün dünyanın işleri Allah’a arz olunur, takdir olunsun diye. Kulların amelleri arz olunur. Allahu Teâlâ hazretleri bu günde, bu gecede *Benî Kelb* kabilesinin koyunlarının tüyleri adedince insanı cehennemden âzat eder.”

Fe-hel enti ezinti lî-fi'l-leyleti? “Sen bana bu güzel gecede müsaade eder misin? Evet, bu gece seninle nöbet, seninle beraber olmamın gecesi; ama izin verir misin yâ Âişe?” diyor.

Burada tabii Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz’in ne kadar hukuka riâyet ettiğini, ne kadar kibar davrandığını görüyoruz. Bir evin reisi; “Ben kocayım, istediğimi yaparım! Ben kazak adamım. Kılıbık değilim. Kadın sözüne bakmam. Asarım, keserim!” diyebilir. Bir kere öyle demiyor. “Ben peygamberim, bütün ümmet benim sözümü dinlemek zorundadır!” gibi de bir baskı yapmıyor. Diyor ki; “Yâ Âişe, evet, bu gecemi sana tahsis etmekle planlanmış bir durum. Evet, bu gece seninle baş başa olmam lazım. Ama bu gece bana müsaade eder misin, bu gece çok önemli bir gece.”

Peygamber Efendimiz'in bu güzel nezaketli ifadesi üzerine;

Kultü: ne'am. "Ben de ona 'pekâlâ' dedim." diyor.

Peygamber Efendimiz *Allahu Ekber*, namaza durmuş, ibadet ediyor. İzin istemesi namaz kılmak için. Hanımından izin istiyor. Namaz kılmaya başlıyor. Hafifçe ayakta duruyor. Fâtîha'yı okuyor, birkaç hafif sûre okuyor. Sonra bir secdeye varıyor; secdede gece yarısına kadar durmuş!

Secde hâli kulun Allah'a en yakın olduğu haldir. Allah'ın kulunu en sevdiği durumdur. Secdede kul Allah'a en yakın olur. Onun için Peygamber Efendimiz secdeyi uzun yapar ve secdede dualar ederdi.

Bu arada bir şey söyleyeyim, muhterem kardeşlerim.

Hani ölmekten söz açıldı... Geçtiğimiz Mi-
raç Kandili'nde kürsüye bizim İstanbul İlâhiyat
fakültesinden bir doçent kardeşimiz çıktı,
böyle vaaz verdi. Güzel bir vaaz verdi; bilgin,
alim insan. Zarif, güzel şeyler de söyledi. Se-
sinin tonu da güzel, hoşumuza giden bir vaaz

verdi. Ondan sonra arkasından bir profesör arkadaş daha var, o da bizim kardeşlerimizden. O da çıktı, güzel bir ilmî konuşma yaptı. Geldiler, izin istediler. Benim yüreğim hiç razı olmadı. Daha gece bitmedi. Kardeşlerimiz otuza yakın hatim indirmişler, yüz binlerce *lâ ilâhe illallah* çekmişler, salât ü selamlar getirmişler; onların duasını yapacağız, hatme-i hâcegân yapacağız. “Kalsa da sevaplardan istifade etse.” dedim. Ama bir de “Bir yere gideceğiz.” dedi. Büyük, meşhur kimselerin başka yerlere de sözleri olabilir. “Pekâlâ” dedim, boynumu büktüm. “Ne yapalım, inşaallah yine bekleriz.” dedim. Vedalaştılar, çıktılar.

Yolda bir trafikle karşılaşmışlar; trafik sıkışık. “Ya galiba hata ettik izin istemekle. Bak evimize erken gidelim dedik ama gidemeyeceğiz, yollar tıkalı.” demiş. Neyse, o da bir şey değil, biraz daha ilerlemişler. Otobana, ana-yola çıkarken bir minibüs geliyor, bizim vaaz veren doçent kardeşimize bir çarpıyor yandan, *-Innâ lillâhi ve innâ ileyhi râciûn*. Allah rahmet eylesin cümle geçmişlerimize...- oracıkta vefat ediyor.

Biz daha camiden dua edip çıkmadan haber geldi: “Demin burada konuşma yapan sizlere ömür, vefat etti.” diye. Şok olduk. Tabii çok acıdık, çok üzüldük.

Allah cümle geçmişlerimizle beraber ona da rahmet eylesin.

Ölümün ne zaman olacağı belli olmuyor. Ne zaman geleceği bilinemiyor bizler tarafından. Ölüme hazırlıklı olmak, dualar etmek, Allah’ın sevdiği durumda olmaya çalışmak lazım. Bu bir.

Anlatmak istediğim şeylerden ikincisi; İstanbul’daki bir imam kardeşimiz, geçmiş Ramazanlar’ın birinde sahura kalkmış, yemeğini yemiş, oruca niyetlenmiş, camiye gelmiş. Cemaatle Kur’ân-ı Kerîm mukabelesini okumuşlar, ezan okunmuş, sünneti kılmışlar, kamet getirilmiş, farza durmuşlar, *Allahu Ekber*, namazı kılmışlar. Secdede imam kalkmıyor. Secdeye varmışlar, imam kalkmıyor. Cemaat bir şey olduğunu anlamış, gitmişler bakmışlar ki secdedeyken ruhunu teslim etmiş.

Neden?

Allahu Teâlâ hazretleri sevdiği kulu sevdiği durumda canını alıyor. Güzel bir halde, güzel bir yolda canını alıyor.

Allah saklasın, meyhanede içki içerek çatalayan da var. Ama böyle secde hâlindeyken, kulun Rabbine en yakın olduğu zaman [vefat eden de var.]

İşte Hz. Âişe anamızdan; “Müsaade edersen ben bu gece ibadet etmek istiyorum, izin verirsen.” diye izin alıp Peygamber-i Zîşânımız namaza durmuş. Hafifçe Fâtîha’yı okuyup ayakta az durup hafif bir rekât yaptıktan sonra secdeye bir varmış, yarım geceye kadar secde etmiş.

Neden?

Allah’a en yakın olunan zaman olduğu için, Allah’ın en sevdiği pozisyon olduğundan, Rabbine secde etmiş durumda duasının güzel olduğu zaman, onun için *izâ şatru’l-leyli* gece yarısına kadar böyle [secde etmiş.]

Sümme kâme fî-rek’ati’s-sâniye. Sonra ikinci rekâta kalkmış.

Birinci rekât gibi kısaca okuduktan sonra; *fe-kânet sücûdühû ile'l-fecr*. Sabah namazı oluncaya kadar ikinci rekâtı da öyle yapmış.

Geceleyin secdede boyuna dua etmiş, muhterem kardeşlerim.

Kâlet Âişe radiyallahu anhâ. “Hz. Âişe diyor ki.” “Ben de ona bakıyordum. Benden izin istedi, namaz kılıyor. Ama secdede çok durunca, ‘Acaba Allah ruhunu kabz mı etti? Vefat mı etti?’ diye aklıma geldi.”

“İş uzayınca ben ona yaklaştım.” “Ayaklarının topuklarına elimle değdim.”

“Bakalım canlı mı, ölü mü?” diye. Çünkü hiç kıpırdamadı, sabaha kadar öyle duruyor.

Fe-tehaddese. “Hareket edince anladım ki ibadette, yani [ölmüş] değil.”

Fe-semi'tü yekûlü fî-sücûdihî.

Resûlullah Efendimiz o gecede secdesinde ne diyormuş bakalım:

Eûzü bi-'avfike min 'ikâbike. “Yâ Rabbi! Senin cezandan affına sığınırım.”

Beni cezalandıracak yerde affet yâ Rabbi!
Affın var ya, affına sığınıyorum. Cezandan affına sığınıyorum.

Ve eûzü bi-rıdâke min sahatike. “Senin gazabından rızana sığınıyorum yâ Rabbi!”

Kullarına gazap edersen kahredersin, hoşnut razı olursan ikram edersin. Senin gazabından rızana sığınıyorum yâ Rabbi!

Eûzü bike minke. “Senden yine sana sığınıyorum yâ Rabbi!”

Nereye kaçayım? Allah’ın elinden kaçılır mı, mümkün mü? Senden sana sığınıyorum yâ Rabbi!

Celle senâüke. “Senin medh ü senân ne kadar yücedir!” *Lâ-uhsî senâen aleyke.* “Sana medh ü senâları sayıp bitiremem, tüketemem. Sonsuz senâlar olsun.” *Ente kemâ esneyte ‘alâ nefsike.* “Sen Kur’ân-ı Hakîm’inde kendini hangi sıfatlarla yüceltmişsen işte öyle yüce-sin.” diye böyle dua ettiğini işitmiş yanına yanaşınca.

Kultü: Yâ Resûlallah “Yâ Resûlallah, ben bu gece böyle olunca yanına yanaşım da secdede -daha önce hiç böyle söylemediğin- dualar ettiğini duydum.” diye söyledi.

Peygamber Efendimiz buyurdu ki;

“Bunlar hatırında kaldı mı? Ezberledin mi, hatırında tuttun mu?”

Kultü: neam. “Evet.”

“Bunları sen kendin öğren, başkalarına da öğret. Çünkü bunları bana böyle söylememi Cebrail *aleyhisselam* emretti.” dedi.

Burada Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz’in bir duasını böylece söylemiş olduk.

Şaban ayı ile ilgili söyleyecek çok şeyler varken zamanımız dolduğu için burada kısaca bitirmemiz gerekiyor.

Şaban ayı böyle mühim bir aydır. Ramazan’a ulaştırıcı bir aydır. İnsanın oruç tutarak hazırlanması lazım. Ve Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz’e çok salât ü selam getirerek zamanınızı değerlendirmeniz lazım.

Çünkü Şaban ayı Peygamber Efendimiz'in ayıdır. Receb ayı Allah'ın ayıdır, Allah'ın kulları affettiği ay. Şaban ayı Peygamber Efendimiz'e tevessül ederek, "Aman yâ Resûlallah! Şefaât yâ Resûlallah!" diyerek salât ü selam ederek geçirmemiz gereken aydır.

Ramazan ayı da bizim ayımızdır. Ramazan'a böyle Resûlullah'a bağlanarak, bağlılığımızı, sevgimizi zikrederek, salât ü selam ederek, oruçlar tutarak, hâlimizi güzel hâle döndürerek hazırlanmalıyız. Çünkü Ramazan on bir ayın sultanıdır. Ona böyle yaklaştıkça hâlimizin daha da güzelleşmesi lazım.

Allahu Teâlâ hazretleri bu güzel, bu mübarek ayın lütuflarına, nimetlerine, ikramlarına, rahmetlerine sizleri bizleri erdirsin. Bizleri o Şaban ayının yarısı gecesinde, Beraat gecesinde ismi Allah'ın bahtiyar kulları arasına yazılanlardan eylesin. Allah'ın sevmediği kulları defterine ismimizi yazdırmamasın. Eğer Allah'ın sevmediği kulları defterinde ismimiz yazılı ise tevbe edelim, oruç turalım, salât ü selam getirelim, Allah bizi affeylesin, o defterden silsin, bahtiyar kulları defterine kaydet-sin.

Bu önümüzdeki yılda, bir dahaki Şaban ayının Beraat gecesine kadar dünyada olacak şeyleri bizler hakkında ve Ümmet-i Muhammed kardeşlerimiz hakkında hayırlı eylesin.

Bilmiyoruz ki ne olacak... Adam Boğaz köprüsünden iniyor, evine yetişemiyor. Adam secdeye varıyor, selam veremiyor. Adam meyhaneye içki içmeye gidiyor, evine dönemiyor. Ecelin nerede, ne zaman, kaç yaşında insanı yakalayacağı bilinmiyor.

Dua edelim de Allah bizi sevdiği kul olarak yaşatsın, sevdiği bir hal üzere, sevdiği bir yoldaşken, abdestliyken, oruçluyken, dilimiz “Allah Allah” derken, güzel bir haldeyken, güzel niyetlere sahipken, tevbe etmiş bir kul iken bizim emanet olan şu canımızı sevdiği kul olarak alsın. Huzuruna sevdiği, yüzü ak kullar olarak varmamızı nasip eylesin.

Hayrihî ve şerrihî mina'llâhi teâlâ. Mukadderâtı, hayrı şerri hepsini yazan Allahu Teâlâ hazretleridir. Bizi mukadderâtının şer kötülük taraflarından korusun. Kötülükleri hayra tebdîl eylesin. Çünkü Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki;

«الدُّعَاءُ يَرُدُّ الْقَضَاءَ بَعْدَ أَنْ يُبْرَمَ»

ed-Duâu yerüddü'l-kadâe ba'de en-yübreme.

Dua fayda verir, mukadderâta tesir eder. Allah duanın bereketine kulun istediğini yapar. İstemediği şeyden onu korur, kurtarır.

d. Dua İbadettir

«الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ»

ed-Duâu hüve'l-ibâdetü. “Dua da ibadettir.”

Namaz ibadetse, Cuma ibadetse, hutbe ibadetse, oruç ibadetse, hac ibadetse, Kur'an okumak ibadetse, zikir ibadetse dua da ibadettir.

Çok dua edelim, çok yalvaralım; hem kendimiz için hem de müslüman kardeşlerimiz için.

Allah bir müslümanın müslüman kardeşleri için dua etmesini çok sever. Baş ucunda bir melek *Âmin ve leke mislühû* buyurur. “Senin ona dua ettiğin duaya, istediğin şeye âmin.” Ona istediğin şeyin Allah bir mislini de

sana verir. Ne istedin ona? Ne istediysen; sıhhat mi istedin, sana da sıhhat versin. Para mı istedin, sana da para versin. Borcunu ödemesini istedin, sana da zenginlik versin. Çocuğunun hastalığı geçsin diye kardeşine dua ediverdin, senin de çoluk çocuğuna sıhhat versin. Bir melek de size dua eder.

Onun için duayı çok yapın. Ümmet-i Muhammed kardeşlerimizi duadan unutmayın. Tabii dünyada milyardan fazla kardeşimiz var. Çoğu da dertli. Çeçenistan’da harp oluyor, sivillerin üzerine Ruslar bomba atıp duruyor. Bosna-Hersek’te durum düzelmiş değil. Sırplar “Burada müslüman bırakmayacağız!” diye hazırlanıp dış gıcırdatıp duruyorlar. Filistin’de durum düzelmiş değil. Cezayir’deki sıkıntılar bildiğiniz gibi değil, çok fazla; sokaklarda av avlar gibi müslümanları avlıyorlar. Başlarına şekli belli olmayacak maskeleri giyip sadece gözleri görünen kıyafetlerle ellerinde ağır silahlarla takır takır müslüman öldürüyorlar. Mısır’ın sokaklarında, şehirlerinde müslüman avlıyorlar. Biz burada elhamdülillah rahatız. Ama oralardaki kardeşlerimiz çok sıkıntılıdalar. Mü’min, müslüman oldukları için, Allah’ın

Kur'an'ını sevdikleri için, şeriatin ahkâmını sevdikleri için sıkıntı çekiyorlar.

Hiçbir şey yapamıyoruz, bari dua edelim. Hiç olmazsa Ümmet-i Muhammed'e Allah hayırları fetheylesin. Ümmet-i Muhammed'in üzerinden şerleri def eylesin. Ümmet-i Muhammed'in başına onları seven, Allah'tan korkan, müttakî, salih idareciler nasip eylesin. Şerlilerin şerrinden bizi korusun. Bizim hakkımızdaki kötü mukadderâtı def edip dualarımızla, Peygamber Efendimiz'in hürmetine, İsm-i Âzam'ın hürmetine hayra döndürsün. Bizi de sevdiği kulları zümresine dâhil eylesin. Kalbimizi nurlandırsın. İşimizi güzelleştirsın. Amelimizi salih amel eylesin. Ömrümüzü uzun eylesin. Uzun ömrümüzde rızasına uygun işler yapıp yaşayıp huzuruna sevdiği razı olduğu kullar olarak varmamızı, cennetiyle cemâliyle müşerref olmamızı nasip eylesin.

Bi-hürmeti habibihî Muhammedini'l-Mustafâ ve bi-hürmeti şehri Şa'bân el-mübârek ve bi-hürmeti leyleti'l-cumuati'l-garrâ' [ve bi-hürmeti esrârı sûreti'l-Fâtihâ!]

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŐAN
8 Őa'bân 1416 / 30.12.1995

[Bütün MÜBAREK GÜN VE GECELER SOHBET-
LERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

